

9/AJTP-S DIÁKOK GÓLYATÁBORA

JÖTTÜNK, LÁTTUNK, VÁRJUK A FOLYTATÁST!

Minden 9.-es diáknak az életében, így nekünk is érkezett ismételten egy mérföldkő.

Az elmúlt napokban, jobban megismertük egymást és felderítettük, hogy mennyire lesz működőképes ez a csoport. Véleményem szerint szuper csapat leszünk.

Mindenki nagyon közvetlen és barátságos volt a játékok és a baráti beszélgetések során.

AZ ELSŐ NAP

VALAMI ÚJ KEZDETE.

Mind izgatottan álltunk a kollégium kapujában és vártuk, hogy kikkel kerülünk egy szobába, majd ezek után lepakoltunk és máris mentünk az AJTP-s tanulószobába, ahol tanáraink ismerkedős játékokkal vártak bennünket. Egymás nevei akkorra már nem okoztak gondot, de több részletet nem tudtunk egymásról, például, hogy kinek hány testvére van, ki honnan érkezett. A játék után ez megváltozott, sok mindent tudtunk meg egymásról. Majd vacsora és a nap megbeszélése következett.

A MÁSDODIK NAP

TÚL AZ ÓPERENCIÁS TENGEREN.

A második napon a reggeli után elmentünk Kecskemétre megnézni a Leskowsky Hangszergyűjteményt és a Cifrapalotát, ahol érdekes feladattal láttak el minket. Mindenkinek csapatokba rendeződve kellett egy szoborral vagy festménnyel úgy fényképezkednie, hogy az legjobban passzoljon az adott műhöz, a legjobb fotó jutalmat is kapott.

Majd a kiadós ebéd után a vadasparkba látogattunk el, ahol ismét feladatokat kaptunk. Mégpedig, hogy csináljunk egy térképet az egész vadasparkról, írjunk verset egy számunkra kedves állatról és egy másik kedvencünkkel pedig készítsünk egy interjút. A feladatok olyan jól sikerültek, hogy 1-1 pont volt a dobogós helyek között. Mondanom sem kell, hogy estére már mindenki nagyon fáradt volt, de megérte, mert akiket megkérdeztem, hogy milyen volt a nap mindenki azt válaszolta, hogy „Hallod tesó, nagyon adtam” ez magyarra fordítva annyit jelent, hogy nagyon élvezték.

A HARMADIK NAP

REPÜLŐK A LÁTHATÁRON!

Szerdán Szolnok körbejárását tűztük ki célul csoportvezetőnk Ibrányi-Libor Adrienn és osztályfőnökünk Kedves Mónika vezetésével, melynek során megnéztük a Székhelyintézményt, a Bán úti tagintézményt és a Tiszaparti tagintézményt. Majd a Reptárba látogattunk ahol sok minden várt minket, elsősorban sok-sok repülő és érdekes történeteik, egy szuper szimulátor és egy izgalmas csúszópálya, ahol eleinte mindenki félt, de később alig akartuk abbahagyni a csúszást. Ezek után ebédelni mentünk, ami nagyon finom és laktató volt. Délután a moziba vezetett utunk, ahol megnéztük a Pesti balhé című magyar filmet. Mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a vígjátékot. Este, vacsora után megint játékokkal leptek meg minket, volt: „Milyen tárgy, zene, étel stb. a kiválasztott”, háromfejű emberi sárkány alkotása és egy újdonság is, amit szeretnék bővebben kifejezni. A játék lényege az volt, hogy egyesével beültünk a sarokba és mindenkinek kellett a sarokban ülő személynek egy kedves mondatot mondania. Hát, mondanom sem kell, hogy mindenkinek jól estek a kedves mondatok, hatalmas mosollyal álltunk fel a székből. Magam részéről csak annyit, hogy már-már megható volt a játék. Ráadásul azt se felejtsük el

megemlíteni, mindezt úgy, hogy körülbelül három napja ismertük egymást.

A NEGYEDIK NAP

BÚCSÚ EGY KIS IDŐRE.

Az utolsó nap a gólyatáborban rendrakással indult, vissza kellett pakolnunk a ruháinkat és egyéb dolgainkat a táskánkba, hogy szép tisztaságot hagyjunk magunk után a kollégiumban.

A reggeli után egy nagyon kedves tanárnővel, Kovácsné Boross Zsuzsannával találkoztunk, aki majd a dráma szakkört tartja nekünk az iskolában. Mutatott nekünk néhány nagyon érdekes és elgondolkodtató játékot, amiben próbára tehattük az egymásba vetett bizalmunkat, gyorsaságunkat és memóriánkat. Délben csoportvezetőnk kíséretében a Haeven Bistrobán megebedeltünk, majd elbúcsúztunk egymástól és elindultunk haza.

Összegzésképp a gólyatábor egy nagyon meghatározó időszak a diákok életében, úgy gondolom, hogy mi szerencsések vagyunk, mert nagyon jó programokon vehettünk részt, melyért köszönetet mondunk csoportvezetőknek Adri néninek és osztályfőnökünknek Mónika néninek. A csoporttagok megismerkedtek és összebarátkoztak. Nehéz és nem feltétlen zökkenőmentes lesz az út, ami előttünk áll, de ha összetartunk és megmarad ez a jó kis osztályközösség, akkor simán fogjuk venni az akadályokat.

Segítők: Szűcs Klaudia Renáta

Bata László Zsolt

Írta: Szabó Imre